FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)
den 25 maj 1998 *

I mål T-267/97,

Broome & Wellington Ltd, bolag bildat enligt engelsk rätt, Manchester (Förenade kungariket), företrätt av Fiona M. Carlin, barrister, Nordirland, delgivningsadress: advokatbyrån Arendt och Medernach, 8—10, rue Mathias Hardt, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren Viktor Kreuschitz och Nicholas Khan, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av tillkännagivandet om inledande av antidumpningsförfaranden beträffande import av oblekta vävnader av bomull med

* Rättegångsspråk: engelska.

ursprung i Kina, Egypten, Indien, Indonesien, Pakistan och Turkiet, offentliggjort den 11 juli 1997 (EGT C 210, s. 12),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden V. Tiili samt domarna C. P. Briët, K. Lenaerts, A. Potocki och J. D. Cooke,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund och förfarande

1 Kommittén för bomullsindustrier och närstående textilindustrier i Europeiska unionen (nedan kallad Eurocoton) ingav den 26 maj 1997 ett klagomål till kommissionen i enlighet med artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1, nedan kallad förordning nr 384/96), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2331/96 av den 2 december 1996 (EGT L 317, s. 1). Klagomålet avsåg att importen av flatvävda oblekta (gråa) bomullsvävnader med ursprung i Folkrepubliken Kina, Egypten, Indien, Indone-

sien, Pakistan och Turkiet dumpades, vilket vållade gemenskapsindustrin väsentlig skada.

2 Den 11 juli 1997 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om inledande av antidumpningsförfaranden beträffande import av oblekta vävnader av bomull med ursprung i dessa länder (EGT C 210, s. 12, nedan kallat tillkännagivandet om inledande av antidumpningsförfaranden).

3 Sökanden, som importerar de ifrågavarande produkterna till gemenskapen, väckte med stöd av artiklarna 173 fjärde stycket, 174 och 176 i EG-fördraget denna talan mot tillkännagivandet om inledande av antidumpningsförfaranden genom en ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 6 oktober 1997.

4 Genom en handling som ingavs den 16 december 1997 framförde kommissionen en invändning om rättegångshinder i den mening som avses i artikel 114.1 i rättegångsreglerna.

5 Genom en handling som ingavs den 6 januari 1998 ansökte Foreign Trade Association (nedan kallad FTA), en sammanslutning av europeiska importörer, Bryssel, företrädd av advokaten Ursula Schliessner, Düsseldorf, delgivningsadress: advokatbyrån Arendt och Medernach, 8—10, rue Mathias Hardt, Luxemburg, med stöd av artikel 115 i rättegångsreglerna, om att få intervenera i tvisten till stöd för sökanden.

6 Sökanden framförde sina synpunkter på den invändning om rättegångshinder som kommissionen har framfört i en handling som ingavs den 19 februari 1998.

Parternas yrkanden

7 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara tillkännagivandet om inledande av antidumpningsförfaranden samt

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

8 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan samt

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

9 Enligt artikel 114.3 i rättegångsreglerna skall återstoden av förfarandet avseende en invändning om rättegångshinder vara muntligt, om inte rätten bestämmer annat.

10 I detta fall innehåller akten alla uppgifter som är nödvändiga för att avgöra målet. Det finns därför inte någon anledning att inleda ett muntligt förfarande.

11 Kommissionen har anfört tre invändningar om rättegångshinder. Dessa avser att det inte föreligger någon rättsakt mot vilken talan kan föras i den mening som avses i artikel 173 i fördraget, att talan har väckts för sent och att sökanden saknar ett direkt och personligt intresse av saken.

Invändningen att det inte föreligger någon rättsakt mot vilken talan kan föras

Parternas argumentation

12 Kommissionen har gjort gällande att inledandet av ett antidumpningsförfarande är en rent förberedande åtgärd och som sådan inte kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring (se bland annat domstolens dom av den 11 november 1981 i mål 60/81, IBM mot kommissionen, REG 1981, s. 2639, punkt 19, svensk specialutgåva, häfte 6, förstainstansrättens beslut av den 14 mars 1996 i mål T-134/95, Dysan Magnetics och Review Magnetics mot kommissionen, REG 1996, s. II-181, punkt 23, och av den 10 december 1996 i mål T-75/96, Söktaş mot kommissionen, REG 1996, s. II-1689, punkt 31).

13 Sökanden har däremot gjort gällande att kommissionens beslut att inleda förfarandet är en åtgärd med bindande rättsverkningar som kan komma att påverka bolagets intressen. Även för det fall förstainstansrätten skulle anse att det rör sig om en förberedande åtgärd, vill sökanden att rätten skall göra en rättslig prövning, eftersom åtgärden är behäftad med allvarliga fel såsom maktmissbruk.

14 Sökanden har framhävt bakgrunden till tillkännagivandet om inledande av förfarandet. Den har erinrat om att detta är det tredje förfarande som har inletts beträffande samma produkter med ursprung i samma länder sedan år 1994.

15 Det första förfarandet, som inleddes efter ett klagomål som Eurocoton ingav i september 1993 (EGT C 17, 1994, s. 3), avslutades genom kommissionens beslut 96/167/EG av den 19 februari 1996 (EGT L 42, s. 16), formellt på grund av en återkallelse av klagomålet.

16 Det andra förfarandet, som föranleddes av ett klagomål som Eurocoton ingav den 8 januari 1996, inleddes dagen efter att den föregående undersökningen hade avslutats (EGT C 50, 1996, s. 3). Den 18 november 1996 antog kommissionen förordning (EG) nr 2208/96 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av oblekta (gråa) bomullsvävnader med ursprung i Folkrepubliken Kina, Egypten, Indien, Indonesien, Pakistan och Turkiet (EGT L 295, s. 3). I enlighet med artikel 9.4 i förordning nr 384/96 föreslog kommissionen att slutgiltiga tullar skulle införas, men i brist på en majoritet i rådet för detta infördes inte sådana. De preliminära antidumpningstullarna upphörde således att gälla den 20 maj 1997, trots upprepade försök från en nationell delegation att få till stånd en ny diskussion om förslaget.

17 Redan den 21 maj 1997 förklarade kommissionens språkrör att kommissionen "omedelbart skulle inleda ett förfarande om ett nytt klagomål ingavs". Kommissionen har följaktligen handlat utan stöd i gällande bestämmelser. Redan innan Eurocoton ingav sitt nya klagomål den 26 maj 1997 hade kommissionen offentligt och politiskt förbundit sig att göra en ny undersökning. Genom det ifrågasatta tillkännagivandet om inledande av antidumpningsförfaranden inledde den således ett tredje förfarande i enlighet med detta åtagande.

18 Av denna bakgrund framgår dels att kommissionen hade förbundit sig att inleda förfarandet redan innan klagomålet hade ingivits, och således inte med beaktande av bevisuppgifterna i detta, vilket är ett krav enligt artikel 5.2 i förordning nr 384/96, dels att kommissionens bedömning av ärendet väsentligen kommer att överensstämma med den som kommissionen redan hade givit uttryck för i ovannämnda förordning nr 2208/96 av den 18 november 1996 och som rådet inte tog fasta på.

19 Kommissionens förfarande har således inte följt det normala förlopp enligt vilket ett klagomål skall föregå inledandet av en undersökning. Under dessa omständigheter är varken besluten i de ovannämnda målen Dysan Magnetics och Review Magnetics mot kommissionen eller Söktaş mot kommissionen relevanta.

20 I dessa beslut ansåg förstainstansrätten att tre omständigheter föranleder slutsatsen att ett tillkännagivande om inledande av antidumpningsförfaranden endast är en förberedande åtgärd och därför inte är någon rättsakt mot vilken talan kan föras i den mening som avses i artikel 173 i fördraget.

21 För det första medför inte inledandet av ett förfarande automatiskt att det införs antidumpningstullar, eftersom förfarandet kan avslutas utan att några åtgärder vidtas. I detta fall framgår det emellertid av bakgrunden att kommissionen säkerligen kommer att införa preliminära tullar.

22 För det andra är företagen aldrig tvungna att ändra sitt handelsbruk till följd av inledandet av ett förfarande. I detta avseende har sökanden inte bestridit att inledandet av ett antidumpningsförfarande i teorin inte medför någon skyldighet att ändra handelsbruket. I praktiken medför dock detta inledande ändringar i handelsbruket, bland annat vad beträffar handelns priser och volymer, med hänsyn till den ovisshet som förfarandet innebär för aktörerna.

23 För det tredje kan företagen inte tvingas att medverka i undersökningen. Förvisso kräver inledandet av en undersökning i teorin inte att aktörerna medverkar i denna. En sådan medverkan är dock nödvändig för varje part som har ett väsentligt ekonomiskt intresse av utgången av förfarandet för att parten skall kunna säkerställa sina rättigheter med avseende på detta förfarande, däribland rätten att väcka talan mot institutionernas slutgiltiga rättsakt.

Förstainstansrättens bedömning

24 Enligt fast rättspraxis (se bland annat besluten i de ovannämnda målen Dysan Magnetics och Review Magnetics mot kommissionen och Söktaş mot kommissionen) är rättsakter som medför bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen genom att väsentligt förändra dennes rättsliga ställning sådana rättsakter som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring i den mening som avses i artikel 173 i fördraget.

25 När det handlar om rättsakter som utarbetas i flera steg, är det i princip endast rättsakter genom vilka institutionen slutgiltigt tar ställning vid förfarandets slut som kan bli föremål för talan, och inte mellanliggande åtgärder som syftar till att förbereda det slutliga beslutet.

26 I detta fall skall det således bedömas om den ifrågasatta åtgärden är av sådant slag att den i sig medför rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen eller om den tvärtom endast är en förberedande åtgärd vars rättstridighet kan göras gällande i en talan mot det slutliga beslutet, vilket skulle ge de berörda parterna ett tillräckligt skydd.

27 Enligt fast rättspraxis är det endast rättsakter som omedelbart och oåterkalleligen påverkar de berörda företagens rättsliga ställning som kan göra det befogat att ta upp en talan om ogiltigförklaring till sakprövning redan innan ett administrativt förfarande har avslutats.

28 Det framgår dock av bestämmelserna i förordning nr 384/96 att kommissionen ansvarar för undersökningarna och på grundval av dessa skall besluta om att

avsluta förfarandet eller fortsätta det antingen genom att vidta preliminära åtgärder eller genom att föreslå rådet att vidta slutgiltiga åtgärder.

29 Följaktligen är den rättsakt genom vilken kommissionen inleder ett antidumpningsförfarande en rent förberedande åtgärd som inte omedelbart och oåterkalleligen kan påverka sökandens rättsliga ställning.

30 Denna slutsats kan inte ifrågasättas av den omständigheten att kommissionens språkrör redan innan Eurocoton ingav sitt klagomål den 26 maj 1997 hade förklarat att kommissionen skulle inleda ett nytt förfarande om ett klagomål ingavs. Detta är nämligen en omständighet som skall bedömas vid en sakprövning av lagenligheten av tillkännagivandet om inledande av antidumpningsförfaranden, men kan inte påverka bedömningen av huruvida en talan mot detta tillkännagivande om inledande av antidumpningsförfaranden som har framställts med stöd av artikel 173 i fördraget kan upptas till sakprövning.

31 Oavsett med vilken grad av säkerhet som sökanden hävdar att det i förevarande fall kommer att införas preliminära antidumpningstullar, skall det dessutom erinras om att inledandet av ett antidumpningsförfarande inte behöver leda till att sådana tullar införs. Om antidumpningstullar faktiskt infördes, skulle tillkännagivandet om inledande av antidumpningsförfaranden vara just en av de förberedande åtgärder på grundval av vilka kommissionen kunde besluta om att införa dem.

32 Tillkännagivandet om inledandet av ett antidumpningsförfarande har för övrigt inte sådana rättsverkningar att de berörda företagen är tvungna att ändra sitt handelsbruk eller att medverka i det förfarande som har inletts.

33 Under dessa omständigheter medför inte det omtvistade inledandet av förfarandet sådana rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen, utan det är en förberedande åtgärd vars eventuella rättsstridighet, bland annat på grund av att den är behäftad med allvarliga fel, i förekommande fall på ett ändamålsenligt sätt skulle kunna åberopas till stöd för en talan mot det slutliga beslutet, vilket skulle ge sökanden ett tillräckligt skydd.

34 Det omtvistade inledandet av antidumpningsförfarandet är således inte av den beskaffenheten och har inte sådana verkningar att det kan betraktas som en rättsakt som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 173 i fördraget.

35 Av vad anförts följer att förevarande talan skall avvisas. Anledning saknas att ta ställning till de övriga invändningar om rättegångshinder som svaranden har framfört.

36 Under dessa omständigheter saknas anledning att ta ställning till FTA:s interventionsansökan.

Rättegångskostnader

37 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden har tappat målet, skall denne förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med kommissionens yrkande.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande beslut:

1) Talan avvisas.

2) Anledning saknas att ta ställning till interventionsansökan.

3) Sökanden skall ersätta svarandens rättegångskostnad.

Luxemburg den 25 maj 1998

H. Jung — V. Tiili

Justitiesekreterare — Ordförande